

CARTA D'UN FILL A TOTS ELS PARES I MARES DEL MÓN

No em donis tot allò que et demano. De vegades, tan sols demano per veure fins on puc agafar-me.

No em cridis. Et respecto menys quan ho fas i m'ensenyes a mi també, i jo no vull fer-ho.

No em donis sempre ordres. Si en lloc d'ordres de vegades em demanessis les coses jo ho faria més ràpid i més a gust.

Acomplèix les teves promeses, bones o dolentes. Si em promets un premi, dóna-me'l, però també si és un càstig.

No em comparis amb ningú, especialment amb el meu germà o la meua germana. Si tu em fas semblar millor que els altres, algú patirà; i si em fas semblar pitjor que els altres, seré jo qui patirà.

No canviïs d'opinió tan sovint sobre allò que he de fer. Decideix i manté la decisió.

Deixa que em valgui per mi mateix. Si tu ho fas tot per mi, mai no podré aprendre.

No diguis mentides davant meu, ni em demanis que les digui jo, encara que sigui per treure't d'un embull. Em fas sentir malament i perdre la fe en allò que em dius.

Quan faig alguna malifeta, no m'exigeixis que et digui el perquè. De vegades, ni tan sols jo ho sé. Quan estàs equivocat admet-ho i creixerà l'opinió que tinc de tu i m'ensenyaràs també a admetre les meves equivocacions.

Tracta'm amb la mateixa amabilitat i cordialitat amb què tractes als teus amics; que siguem família no vol dir que no puguem ser amics també. No em diguis que faci alguna cosa que tu no faries. Jo aprendré i seré sempre allò que tu facis encara que no ho diguis. Mai no faré, però, allò que tu diguis i no facis. Quan t'expliquin un problema meu no em diguis "no tinc temps per a ximpleries" o "això no té cap importància". Intenta entendre'm i ajudar-me. Per a mi sí que és important.

I estima'm i digues-m'ho. A mi m'agrada sentir-ho dir malgrat que a tu no et sembli necessari dir-m'ho.